

ציא:

(מנהיגו) קצרינטא. המוליך את
הממונה על הצורות מי ידלה ממנו ה
ושררה קטנה היא. ומדכתיב לך ה' המ
על ידך המתנשא לכל דבר אפי' לגר

קנא א מיי פ"ה מהל'
מלכים הלכה ט סמג
לחזון רב:

רבינו גרשום

[illegible]

הגדחים תנצל: אצל מעוט ביוקר.
שהפרקמטרא וזה מאד יואלץ כדמפרש
טעמא לקמיה: נהירגא. וזכורני:
מדליט איסר. לקנות צו להס: מריח
קופיאט מיטין. פרום מעהרס מנשנט
ומציאה ריח שפוט שזהו טוב מאד
למזרח העיר ומיימין מתוך ריח טוב
מרוצה בן נראה צעני. יש מפרש
ממתוך תאות רעבון: מעטילין.
נער משחקין: טליא וטוליסא. נער
מדודי להון. פארמירס כוכבים
ומתירה להן כמה לעומדים נפיל
צדיהון אלף כל דבריהן יספור:
דמטריחין. צוטע. שעי שמעלה להן
לוקחין כל מה שידעין משלו כדכתיב
בצחוקיה ויראם את [כל] בית נכחתו וגו'
(מ"ב ב): יואש ושרף. דבדרי הימים:
נסתחייבו כליה. על שינאו מאי:
חולין. חו"ל ארץ טמאה היא: מצי
דכתיב וויקני ואנשי כוויצא וגו'. בני
וואיכא למימר דכל הני דקחשיב משבט
יהודה היו מלך האם או מלך האב:
הוא יהושע. ושמא אמו מיהודה
כדכתיב נמי איש יהודי אמו מיהודה
(מגילה דף יב): ואנשי כוויצא. הכי
קאמר מי שהקים שבועה לאנשי
כחציבה דליינו יהושע אצל אנשי
כוויצא לא משבט יהודה הם שהרי
כנענים היו שכחצו דיהושע: אלו
מחלון וכליון. שהיו משבט יהודה
בני אלימלך בן נחשון: שמיאשו מן
הבאולה. שיגאלס הקצ"ה מן הרעב
כדכתיב י כפק ה' את עמו לתת להם
לחם פזורים היו שלק יפקדם: ש
הוא המואביה. שנקרחת על צו
יהודה כלומר בני שינאו ממנה:

ויואש ושרף אלו מחלוק וכליו
למקום אשר בעלו למואב
לחם יהודה והדברים עתיקים
הנמצאות]: ⁷המה היוצרים ו
בן רכב שנצרו שבועת אביה
פרצותיהן של ישראל עם המ
בנה שנאמר ⁸וישם כסא לאם
מאי בלא סלמנטון רב נחמן
כותיה דרב נחמן תניא כותיד
בא תבואתה עד שתבא תב
מצפין לחדש מפני ישן שרע
שכל המיושן מחבירו הוי יפה
גנושן מכל מקום וישן מפני חד
היאך נוציא זה מפני :

פִּינֵה: רִישׁ גִּרְגּוּתָא. שֶׁר
לְהִשְׁקוֹת שְׂדוּתֵי וְמִי לְמַחֲרָה
הָוָה מִתְנַשֵּׂא יִלְיָף לֵה כְּלוּמָר
לְרֹאשׁ הוּא עַל פִּיךָ: בּוֹעֵקֶךָ

מנהיגו ואוי לה לספניה שאב קברנאט¹⁶ והמתנשא לכל לראש אמר רב חנן בר רבא אמר רב אפי' ריש גרנותא משמיא מוקמי ליה אמר רב חייא בר אבין א"ר יהושע בן קרחה חס ושלום שאפי' מצאו סובין לא יצאו ואלא מפני מה נענשו שהיה להן לבקש רחמים על דורם ולא בקשו שנאמר ביועקב יצילוך קבוציך אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן *לא שנו אלא מעות בזול ופירות ביוקר אבל מעות ביוקר אפי' עמדו ארבע סאין בסלע יוצאין (סימן סלע פועל חרובא טליא אמרין)¹⁷ דאמר ר' יוחנן נהירנא כד הוו קיימין ארבע סאין בסלע והוו נפיש נפיהי כפן בטבריא מדלית איסר ואמר רבי יוחנן נהירנא כד לא הוו מיתגרין פועליא למדנח קרתא מריח פיתא מייתין ואמר רבי יוחנן נהירנא כד הוה בצע יגוקא חרובא והוה נגיד חוטא דרובשא על תרין דרעוהי ואמר ר' אלעזר נהירנא כד הוה נטיל עורבא בשרא ונגיד חוטא דמשחא מריש שורא ועד לארעא ואמר רבי יוחנן נהירנא כד הוו מטיילין טליא וטלייתא בשוקא כבר שית עשרה וכבר שב עשרה ולא הוו חטאן ואמר ר' יוחנן נהירנא כד הוו אמרין בי מדרשא דמדורי להון נפיל בדיהון דמתרחין עליהון דיליה דילהון: כתיב מחלון וכליון וכתבי¹⁸ יואש ושרף רב ושמואל חד אמר מחלון וכליון שמן ולמה נקרא שמן¹⁹ (שרף ויואש) יואש שנתאשו מן הגאולה שרף שנתחייבו שריפה למקום אחד אמר יואש ושרף שמן ולמה נקרא שמן

מחלוקת וכליון מחלוקת שעשו גופן חולין וכליון
בכמאן דאמר מחלוקת וכליון שמן דתניא מא
ויואש ושרף אשר בעלו למואב וישבי לחם ור
שהקים שבועה לאנשי גבעון ואנשי כווינא

מה נקרא שמן יואש ושרף יואש שנתיאשו מ
שאו נשים מואביות וישבי לחם זו רות ה
ברים הללו עתיק יומיא אמרן ^א דכתיב ^ב מצאנו
בבי נטעים וגדרה עם המלך במלאכתו ישבו
ויושבי נטעים זה שלמה שדומה לנטיעה במ
במלאכתו ישבו שם זו רות המואביה שראת
לך וא"ר אלעזר לאמה של מלכות ת"ר ^א ואכלר
בלא רצינתא ורב ששת אמר בלא ^ב שדיפ
ב נחמן ואכלתם ישן יכול יהו ישראל מצפין
מאליה תניא כותיה דרב ששת ואכלתם מ
ל עד בא תבואתה עד שתבא תבואה מאליה
ובוירו ואין לי אלא דברים שדרכן ליישנן דבריו
תוצאו מלמד שהיו אוצרות מלאין ישן וגרנות
אמר רב פפא כל מילי עתיקא מעליא לבר

הדרך שלך המוכר את הספינה

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

דברים הללו. שיאלו מחלון וכליון לחו"ל וע"י כן בזה רות ונשאת
לצבועו וגדול מלכי בית דוד: **עסיק יומין אמרן.** מאתו יאלו כבועים:
שבעה חזים. שלל לשמות י"ן ולא לבנות חזים דכחזים
(בידימה לה): **לנטיעה.** הלון וגדול דכחזים (דה"א כט) על כסא ה' למלך:

גרסא' בנלכותו של שלמה בן דוד שהו' בן צנה. כלומר שלמה בן דוד שהו' אבנו של ישי' שהו' בן עוזד צנה: וצנה של מלכות. שילא ממנה כל המלכים: בלא שלמנטון. דלמנטון און מניח ליישן התבואה אלא מרקיצה: תולעת המרקיצ אלת שדיפא. מתחממת התבואה ואין יכולה להיישן: מפני' להש' דהיי קאמר קרא ואכלתם קרא התבואה אין עד קרוב לימות המשיך וילא עד ככלל: שכלל. איתא עיי' ברינאטא שמרקצה ומכלה אותה: עעד שצנא מאליו. שמתבשל התבואה ופה ולא יהו צריכין להקדים קיור ולעשות קליות: יאן שרע. היינו שדיפה אכל שלם הוא הגרעין אלא שמתחמם: הוי גרס' ואכלתם יאן מומלח לכל הימוש וכו'. דמשמע יאן אכלו וחתה היין: אין דרשן ליישן. כגון מיני פירות שמרקיצין: יאן יאן נושן מכל מקום. שנה הכבוד יאן אלא להודיע שצח א"י ששפי' אותן שאין דרשן ליישן יתיישן ויתקיימו: היאך הוציא ר' דהיי משמע ויין מפני יהיה מוקם להאניע החדש ואע"פ ששהיטן מפני ויאחורו מפני החדש שההדש רפי' להתיישן טפי מן היין: שכבר נתיישן: עיקר. יאן: הרסנא. דגיס קטנים:

הדרך עלהמוכראתהספינה

שנתחייבו כליה למקום תניא
כתוב ⁴ויוקים ואנשי כוזבא
דים עתיקים ויוקים זה יהושע
אנשי גבעון שכזבו ביהושע

אולה שרף שנתחייבו שריפה
אביה ששבה ונדבקה בבית
יוד עבדי ובתיב⁶ שתי בגותיך

המה היוצרים אלו בני יונג
תו וגדרה זו סנהדרין שגדרו
ממלכות שלמה בן בנו של בן
מן התבואה ישן בלא סלמנטון
תניא כותיה דרב ששת תניא
יש מפני ישן שכלה ת"ל⁹ עד
תבואה ישן יכול יהו ישראל
ר¹⁰ ואכלתם ישן גושן מלמד
אין דרכן ליישנן מנין ת"ל ישן
אין חדש והיו ישראל אומרים
מרי ושיכרא והרסנא:

מסורת הש"ס

(א) [זרבות נח. ע"ש],
(ב) [תענית יט. ג] (ז"ל יואש
מקרא, ד) [נ"א, ה] [אסתר ב],
(ו) [רות א],

תורה אור השלם

לֹךְ יִי הַגְדִּלָה וְהַגְבוּרָה
הַתַּפְאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוּד
י כָּל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לֹךְ יִי
מִמְּלִכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל
רֹאשׁ:

דברי הימים א כט יא
בְּזַעֲקָךְ יִצִּילֵךְ קְבוּצֶיךָ
אֶת כָּל־מִלְחָמָה יִשָּׂא רוּחַ יְקֹחַ
כָּל וְהַחֲסֶה בִּי יִנְחַל אֶרֶץ
יִרְשׁ הָר קִדְשִׁי:

וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ
שֵׁם אִשְׁתּוֹ נַעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי
בָנָיו מַחֲלוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרָתִים
בֵּית לָחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ
יְדֵי מוֹאָב וַיְהִיו שָׁם:

רוֹת א ב
וְיֹזְקִים וְאֲנָשִׁי כֹזְבֵי
וְאִשׁ וְשָׂרָף אֲשֶׁר בָּעִלוּ
מוֹאֵב וְיֹשְׁבֵי לְחֶם
הַדְּבָרִים עֲתִיקִים:

דְּבָרֵי הַיָּמִים א ד כב
מִצָּאתִי דָּוִד עֲבָדִי בְּשִׁמּוֹן
דָּשִׁי מִשְׁחָתִיו:

וַיִּבְנוּ הַשְּׂחָר עָלֶיהָ וַיֵּאֵיצוּ
מִלְאָבִים בְּלוֹט לֵאמֹר
יָדֵם קַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת
בְּנֵיךָ וְהִנְמָצֵאת פֶּן
סָפָה בְּעֵץ הָעֵיר:

בראשית יט טו
הָמָּה הַיּוֹצֵרִים וַיֵּשְׁבוּ
טָעִים וַגִּדְרָה עִם הַמֶּלֶךְ
מֵלֵאכְתּוֹ יֵשְׁבוּ שָׁם:

דברי הימים א ד כג
וּתְבֹא בַת שִׁבְעָ אֶל
מֶלֶךְ שְׁלֹמֹה לְדַבֵּר לוֹ עַל
דְּנִיחֶהּ וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ
קִרְאָתָהּ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָּהּ וַיֵּשֶׁב
לְבִסָּא וַיִּשֶׁם בִּסָּא לְאִם
מֶלֶךְ וַתֵּשֶׁב לַיְמִינוֹ:

מלכים א ב ט
וְהָרַעְתָּם אֶת הַשָּׁנָה
שְׁמִינָת וְאָכַלְתֶּם מִן
תְּבוּאָה יֵשֵׁן עַד הַשָּׁנָה
תִּשְׁעִית עַד בּוֹא תְּבוּאָתָהּ
אָכְלוּ יֵשֵׁן: וַיִּקְרָא כֹה כֹב
1 וְאָכַלְתֶּם יֵשֵׁן נוֹשֵׁן וַיֵּשֶׁן
פְּנֵי הָרֹדֶף תּוֹצִיאוּ:
וַיִּקְרָא כּו י

הגהות הב"ח

(א) גמ' בלא שדיפא נ"צ ס"א
שרפה:

מוסף רש"י

המתנשא לכל לראש.
כל הקס להיות לראש
וא מתנשא, כלומר שהוא
ומעמידו (ברכות
(א). ריש גירותא. זור,
על החופרין
למלאות מים כדי
שדמיהן (שם).
דלית איסר. מאין מעות
(תענית יט:).

הדרן עלך המוכר את
הספינה